

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7130/2023
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Перковић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Лисавета Обрадовић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде измакле користи, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 196/22 од 05.07.2022. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 196/22 од 05.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 196/22 од 05.07.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 330/21 од 18.11.2021. године, одбачена је тужба тужиоца (означена као противтужба туженог-противтужиоца) поднета суду 21.05.2021. године против тужених ББ, ВВ и ГГ (означених као тужиоци-противтужени), ради утврђења права својине и накнаде измакле користи.

Виши суд у Неготину је решењем Гж 196/22 од 05.07.2022. године одбио као неосновану жалбу тужиоца (означеног као тужени-противтужилац) и решење Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 330/21 од 18.11.2021. године потврдио.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремено ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени прописани услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је одлука о одбачају тужбе, донета применом одредбе члана 294. став 1. тачке 1. и 4.ЗПП, а којом је тражено утврђење права својине тужиоца на 21м² од пословног простора у ..., који има површину 28м², у мерама и границама које буду утврђене вештачењем путем вештака геодетске струке, а који простор је туженима враћен и утврђено њихово право својине на њему по одредбама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и исплата на име изгубљене добити због неостварне месечне закупнине за тај простор за период од 11.09.2019. године па надаље, док простор тужиоцу не буде предат у државину. Одлука о одбачају тужбе донета је применом процесног закона, а битна повреда одредаба парничног поступка на коју ревидент у ревизији указује није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У конкретном случају не постоји ни потреба за новим ни уједначеним тумачењем права, нити је реч о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни су је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 1. став 6. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.). У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

На основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради утврђења права својине и накнаде штете, поднета је 21.05.2021. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 1.000,00 динара, али како је предмет тражене правне заштите и накнада штете у виду измакле користи (ненаплаћена закупнина почев од септембра 2019. године по 5.000,00 динара месечно) то је вредност предмета спора 106.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић